

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (200) 4196 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 26 września 2006 r., na której mocy Komisja uznała subwencję, którą Niderlandy warunkowo przyznały skarżącej, za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Skarżąca podnosi, że Komisja nie mogła uznać subwencji za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem i twierdzi, że Komisja naruszyła art. 87 WE oraz kilka zasad prawa wspólnotowego. Te naruszenia to między innymi:

- 1) naruszenie art. 87 ust. 1 WE wynikające z braku udowodnienia, że subwencja stanowiła pomoc państwa w rozumieniu tego przepisu i z błędnej wykładni oraz błędnego zastosowania orzecznictwa wspólnotowego dotyczącego tej kwestii,
- 2) naruszenie art. 87 ust. 3 WE wynikające z:
  - a) błędnej wykładni i błędnego zastosowania wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy w sektorze rolnym ⁽²⁾,
  - b) braku odpowiedniego wyważenia korzystnych skutków subwencji i jej wpływu na warunki wymiany handlowej we Wspólnocie,
  - c) braku odpowiedniej oceny i ustalenia wpływu pomocy na zdolności produkcyjne w przemyśle słoju,
  - d) brak uwzględnienia zdarzeń i zmian, które zaszły w okresie pomiędzy decyzją ze strony rządu niderlandzkiego o warunkowym przyznaniu subwencji a wydaniem przez Komisję zaskarżonej decyzji.
- 3) Naruszenie obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 253 WE.

⁽¹⁾ C 14/2005 (ex N 149/2004) Holland Malt BV.

⁽²⁾ Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy w sektorze rolnym (Dz. U. 2000, C 28, str. 2).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-371/06)

(2007/C 42/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Schulze-Bahr, adwokat C. von Donat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2006) 4193 wersja ostateczna z dnia 25 września 2006 r. zmniejszającej pomoc finansową EFRR dla celu 2 programu Północnej Nadrenii — Westfalii (EFRR nr 97.02.13.005) przyznaną na mocy decyzji Komisji nr K (97) 1120 z dnia 7 maja 1997 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła udział Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRE) w celu 2 programu Północnej Nadrenii — Westfalii.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 ⁽¹⁾, ponieważ nie wystąpiły przesłanki zmniejszenia pomocy. W tym względzie twierdzi ona w szczególności, że odstępstwa od indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu.

Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca twierdzi, że istnieje uprzednia zgoda Komisji, udzielona w postaci wydanych przez nią „Wytycznych w sprawie zakończenia finansowania działań operacyjnych (1994 — 1999) funduszy strukturalnych” (SEC (1999) 1316).

Przy założeniu, że wystąpiły przesłanki zmniejszenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej zmniejszenie pomocy byłoby prawidłowe w aspekcie skorzystania z uprawnień dyskrecjonalnych, gdyby było ono ogólnie uzasadnione przy uwzględnieniu realizacji programu i osiągnięcia celu. Ponieważ pozwana nie skorzystała z tych uprawnień dyskrecjonalnych, zdaniem skarżącej wystąpił błąd w uzasadnieniu.

W końcu zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji, ponieważ skarżąca została w jej wyniku zmuszona do ponownego wniesienia skargi na decyzję, która stanowiła w tym czasie przedmiot sprawy zawisłej już przed sądem.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988 r., str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2006 r. — Bomba Energia Getränke przeciwko OHIM — Eckes-Granini (Bomba)

(Sprawa T-372/06)

(2007/C 42/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bomba Energia Getränke Vertriebs GmbH (Wiener Neudorf, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2006 r. w sprawie R 184/2005-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Bomba” dla towarów z klas 32 i 33 (zgłoszenie nr 558 874)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Eckes-Granini GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Różne słowne i graficzne znaki towarowe „la bamba”, włączając w to niemiecki słowny znak towarowy „la bamba” dla towarów z klas 29, 32 i 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹), ponieważ w odniesieniu do pozostających w konflikcie znaków towarowych nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — Rath przeciwko OHIM — Grandel (Epican Forte)

(Sprawa T-373/06)

(2007/C 42/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matthias Rath (Kapstadt, Południowa Afryka) (przedstawiciele: adwokaci S. Ziegler, C. Kleiner i F. Dehn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Dr. Grandel GmbH

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 5 października 2006 r. w zakresie, w jakim zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nie zostało dopuszczone do rejestracji dla towarów z klasy 5 „suplementy żywnościowe do celów niemedycejskich, składające się głównie z witamin, aminokwasów, minerałów i mikroelementów, produkty dietetyczne do celów niemedycejskich, a mianowicie aminokwasy i mikroelementy; wszystkie powyższe wymienione towary nieprzeznaczone do użytku przy leczeniu epilepsji”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Epican Forte” dla towarów z klas 5, 30 i 32 (zgłoszenie nr 2 525 251)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Dr. Grandel GmbH